

Prima instanță: A. Albu
Instanța de recurs: A. Cobăneanu, N. Craiu, M. Pitic

2rhc-89/16

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând cererea de revizuire depusă de Iurie Bodnari
în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată
„Griff” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016, prin care a
fost respins recursul declarat de Iurie Bodnari, lichidator destituit al Societății cu
Răspundere Limitată „Griff” și menținută încheierea Curții de Apel Bălți din
03 martie 2016, prin care Iurie Bodnari a fost destituit din funcția de lichidator al
Societății cu Răspundere Limitată „Griff” și desemnat în calitate de lichidator al
Societății cu Răspundere Limitată „Griff”, Daniela Ciobanu

constată:

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 02 iunie 2014 a fost admisă spre
examinare cererea introductivă a SRL „Griff” cu privire la intentarea procesului de
insolvabilitate față de sine, desemnat în calitate de administrator provizoriu al
SRL „Griff”, Iurie Bodnari.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2014 a fost admisă
cererea administratorului provizoriu ÎI „Iurie Bodnari” cu privire la intentarea
procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Griff”, dispusă intentarea
procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Griff”, desemnat în calitate de
lichidator ÎI „Iurie Bodnari”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 martie 2016 a fost destituit din
funcția de lichidator al SRL „Griff”, Iurie Bodnari, fiind desemnat în calitate de
lichidator al SRL „Griff”, Daniela Ciobanu

La 31 martie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Iurie Bodnari a declarat
recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 03 martie 2016, solicitând
admiterea acestuia, repunerea în termen, casarea încheierii recurate.

La 06 iunie 2016, Iurie Bodnari a depus recurs motivat, în care a indicat aceleași circumstanțe de fapt și de drept pe care le-a indicat și în recursul declarat la 31 martie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016, a fost respins recursul declarat de Iurie Bodnari, lichidator destituit al Societății cu Răspundere Limitată „Griff” și menținută încheierea Curții de Apel Bălți din 03 martie 2016.

La 04 iulie 2016, Iurie Bodnari a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016, prin care a solicitat repunerea în termenul pentru înaintarea cererii de revizuite, casarea integrală a deciziei supuse revizurii și propunțarea unei noi hotărâri, prin care va fi restituit în funcția de lichidator.

În motivarea cererii de revizuire a indicat dezacordul cu decizia a cărei revizuire solicită, invocând că nu au fost examinate detaliat și constatate toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile instanței de insolabilitate le consideră ca fiind greșite și adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Consideră că decizia se bazează numai pe faptul că recurentul ÎI „Bodnari Iurie” a depus recursul tardiv, adică în afara termenului prevăzut de legislația în vigoare.

Precizează că nu a participat la ședința din 03 martie 2016 și a avut dreptul de a primi încheierea instanței de insolabilitate din 03 martie 2016 în termenul cel mai apropiat.

Obiectează că instanța de insolabilitate a pus la baza emiterii încheierii probele prezentate de creditorii IFS Soroca, precum și datele din informația prezentată de lichidatorul procedurii simplificate ÎI „Bodnari Iurie”.

Relevă că instanța de insolabilitate în cadrul examinării cauzei nu a luat în considerație practica națională de examinare a litigiilor care apar în cadrul intentării procedurii de insolabilitate în privința persoanei juridice și anume nu a ținut cont de hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție al RM nr. 2 din 24 martie 2014, precum și circumstanțele de fapt că instanța îl învinuiește pe lichidator în neprezentarea raportului pentru perioada 12 ianuarie 2015 – 03 martie 2016, or totodată instanța a fost la curent despre litigiile care au avut loc în perioada sus menționată. SRL „Griff” la rândul său a depus cerere de recurs la Curtea Supremă de Justiție împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 03 martie 2016, iar prima instanță a fost la curent despre procesele legate de masa debitoare.

Remarcă că de către instanța de insolabilitate nu au fost elucidate pe deplin și nu au fost dovedite toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, mai mult ca atât circumstanțele importante pentru justa soluționare a pricinii pe care instanța de insolabilitate le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. Totodată consideră că concluziile instanței

expuse în hotărâre sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii și că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, precum și a fost interpretată eronat legea.

Menționează că prevederile art. 241 CPC statuează expres că pe lângă circumstanțele pricinii constatate de către instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitor la circumstanțele și legile de care s-a călăuzit, în motivarea încheierii se indică și argumentele invocate de instanță la respingerea probelor administrate, ceea ce de fapt nu se conține în încheierea Curții de Apel Bălți din 03 martie 2016.

Consideră că la examinarea cauzei de faliment simplificat în privința SRL „Griff” de către instanța de insolabilitate a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, dar altă lege care a fost aplicată a fost interpretată în mod eronat, nu au fost elucidate pe deplin și nu au fost dovedite toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, pe care instanța de insolabilitate le consideră constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, și că concluziile instanței de recurs expuse în decizia din 24 iunie 2016 sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată relevă că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost cunoscute revizientului, dar instanța de insolabilitate a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care de fapt nici nu au fost implicate în proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizientul, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. lit. b) și c) CPC, a invocat că la examinarea cauzei de faliment simplificat în privința SRL „Griff” de către instanța de insolabilitate a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, dar altă lege care a fost aplicată a fost interpretată în mod eronat, nu au fost elucidate pe deplin și nu au fost dovedite toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, pe care instanța de insolabilitate le consideră constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și că concluziile instanței de recurs expuse în decizia din 24 iunie 2016 sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Totodată a menționat că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost cunoscute revizientului, dar instanța de insolabilitate a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care de fapt nici nu au fost implicate în proces.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au

fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or ultimul nu a făcut dovada faptului că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute de el în cadrul examinării pricinii în fond.

Mai mult, deși revizuentul a invocat ca temei de revizuire și prevederile art. 449 lit. c) CPC, ultimul nu a invocat niciun argument care ar indica la faptul că instanța de recurs a emis decizia, revizuirea cărei se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, fapt ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Ca conseciță, se va remarca că temeiurile invocate în cererea de revizuire de către revizuentul Iurie Bodnari nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, or ultimul a oferit în susținerea acestei împrejurări ce țin de fondul cauzei, iar admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Iurie Bodnari împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Griff” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu